

۱۱ صبا بخورد، منبر بوزار آینه اندر فرم آن
ساکن میخانه باش و مردم آزاری نکند

~~فکرانه~~

~~کفرانه~~

پروردگارا!

به پیشگاهت گناه کارم

وز گناهال، شرم سارم

نمازت را نخواندم

جز در کودکی،

یکی،

دو بار.

زیانت را نیا موختم

از "هل یضرب" ترسیدم

خانهات را ندیدم

و گریه و زاری نکردم.

اما، می نخوردم

منبر نسوزاندم

گاه بر "منبر" گل شعر افشاندم

ساکن می خانه نشدم

مردم آزاری نکردم.

با این بی گناهی
برای عذاب و آتش ابدی آماده ام .
پروردگارا !
هر آن چه سزاوارم
در آن دنیا بر سرم بیار
فقط آرامش این دنیا را
به من واگذار

و در آخرین سفر
مرا سالم نزد خود ببر .
تا کفرانه اعتراف کنم
که در آن دنیا و این دنیا
نه خدا
نه نایب خدا . . .

سوره ۱۳۷۷
۱۳۷۷-۱۳۷۷